

kommer til at fælde sin Dom om, hvorvidt den Humanitet er rigtig eller urigtig. Jeg opfordrer det ærede Medlem og hans Parti til at gøre Alvor af at stille et saadant Mistillidsvotum.

Halsted: Da det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) paa Grund af Ildebefindende har maattet tage af Sted, har han bedt mig sige overfor den højtærede Krigsminister, at han ikke har beskyldt den højtærede Minister for noget, men kun har citeret, hvad den højtærede Minister selv har udtalt.

Forsvarsministeren (Krabbe): Dette oplyser, at det ærede Medlem ikke har forstaaet Mellemværendet mellem det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) og mig.

Halsted: Den højtærede Minister tager fejl. Det falder mig ikke ind at blande mig i Mellemværendet mellem den højtærede Minister og det ærede Medlem. Jeg har derfor ladet mig skrive den Sætning op, jeg skulde sige.

Forsvarsministeren (Krabbe): Det beviser ikke, at det er forstaaet. Misforstaaelsen kan ligge hos det ærede Medlem eller hos hans ærede Ven eller hos dem begge to.

Halsted: Den højtærede Minister synes ganske at misforstaa Situationen. Sagen er den, at det ærede Medlem vil gøre Ministeren opmærksom paa, at han ikke har sagt noget som helst, som den højtærede Minister kunde tage fortrydeligt op, medmindre det var de Citater, han har fremført af den højtærede Minister. (*Forsvarsministeren:* Nej, nej, nej!) Det er Udtalelsen, jeg havde at aflevere, andet har jeg ikke paataget mig.

Schack: Den ærede Ordfører for Forespørgerne paastod i Gaar, at min Fremstilling af Sagen fra „Olfert Fischer“ ikke var rigtig, og at den anklagede havde Ret i de Beskyldninger, han havde rettet imod Officererne. Jeg har søgt Oplysning om Sagen og har i Gaar haft den til Gennemlæsning, og det fremgaar ganske klart af Sagen og er ved den anklagedes egen Tilstaaelse — jeg beder Dem lægge Mærke til: ved den anklagedes egen Tilstaaelse — fastslaaet, at af de 7 Hovedpunkter, hvori hans Beskyldninger vare sammenfattede,

vare de 6 fuldstændig blottede for Sandhed. I det syvende Hovedpunkt var der paa et enkelt lille Punkt et Gran af Sandhed. Der er altsaa kun en ganske lille Fjer, der kan plukkes af den Høne; det er fremgaaet af Sagen og ved den anklagedes egen Tilstaaelse. Jeg vil bede det ærede Medlem om med mig at gennemgaa Sagen — vi kunne faa den udleveret —, og han vil da se, at hans Fremstillings Paalidelighed har samme Lødighed som hans Beskyldninger overfor Premierløjtnant Prytz.

Inden denne Debat sluttes, vil jeg gerne betone, at hele denne Sag, der er rejst af Socialdemokraterne og nu har været debatteret i fire Dage, jo i Virkeligheden er fremkommen gennem Affæren Stabssergent Schmidt — Oversergent Sørensen og nærmest skal udtrykke Harmen over, at det er blevet forbudt en militær Befalingsmand at udtale sig om og at stemme paa den Mand, han mente bedst skikket eller i alt Fald i Overensstemmelse med sin politiske Anskuelse. Det skal altsaa i Virkeligheden være en Protest imod enhver Hindring for enhver Borgers frie Udøvelse af sin Valgret eller Stemmeret. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet: Oversergent Sørensen, men da han er optraadt særlig ude i min Valgkreds, 8de Kreds, og da Socialdemokraterne have taget ham saa varmt i Forsvar, maa det maaske være mig tilladt at henvende Opmærksomheden paa en anden Begivenhed i 8de Kreds. Ved det sidste Valg var der en Del Havnearbejdere, som havde den fra et socialdemokratisk Synspunkt set utrolige Frækhed at være Stillere for mig, og flere havde det Mod, at de sagde, at de vilde stemme paa mig. De ere i den Anledning siden Valgdagen blevne haanede og forfulgte i „Social-Demokraten“. De bleve forfulgte og generede paa Valgmøder, og de ere blevne forulempede paa deres Arbejdsplads og blive det endnu den Dag i Dag. Nu ville maaske de Herrer Socialdemokrater sige: Det have vi ikke Ansvar for, det er de menige Socialdemokraters Sag; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at min Modkandidat, en af Socialdemokratiets Spidser, fremragende Medlem af Socialdemokratiets Hovedbestyrelse, stod paa selve Valgdagen op, pegede paa disse Arbejdere og raabte ud til Forsamlingen: Der er virkelig Arbejdere, der ville være Stillere for min Modkandidat, men hvad er det ogsaa for nogle Arbejdere! Jeg fremdrager dette her for at vise Hulheden og Forlorenheden i Socialdemokraternes Indignation og for at vise, at dette Parti, hvor som helst de